

לבניית השינויים בשטחים הכבדים, למשל, והזמנות לייצוא של נשק לדיקטטורות שונות ברחבי תבל. כשהדיקטטורים רוצים בנושק הזה את חברי המפלגות, היושבות עם שימרון פרס באינטרנציונל ה-סוציאליסטי, אבל לכסף אין ריח. וגם לא ריח של דם.

שום "מהפכים" בין המר"כים השונים של הממשלה הקיים לא ישנו מציאות זו. יכול המערך לבוא במקום הליכוד, או להצטרף לליכוד בממשלה משותפת — השי"ת הזה תישאר על כנה.

ה מיפגות הדתיות אינן טובות במהותן מן המפלגות האחרות של הממשלה.

הן רק גרועות יותר.

חלק ענק מן השלל מגיע לידי המסד"ל. אשר להסקרים המעורבים מייצגת עכשיו פחות משי"ת אחוים של הציבור הישראלי. למדי שלטתה במישרים הי"גב גאוני, דמותו העגולה של מים אליה מכיסי האזרחים, מתאיי"מים יותר למפלגה המייצגת 30 אחוז.

גרועה ממנה אגודת ישראלי-אל.

יש משהו מיוחד במפלגה זו. עזות-המצב שלה מגיעה לממדים כאלה, ששוב קשה לכעוס עליה. היא מעוררת כימטע הערצה, המ"ה הולח בחייו של התפעלות. כמו גב גאוני, דמותו העגולה של אברהם שפירא מסמלת אותה הי"טב.

האגודה היא מפלגה אנטי-ציונית. היותה היושבת בקואליציה של מלך-הציונים-הקנאיים, לאנשים שלה ניתן להופיע בצה"ל בתפקידים רשמיים, ולהטיף שם נגד הציונות והמדינה הציונית. חבריה אינם מתגייסים לשירות צבאי או אחרי-הרבנים האנטי-ציוניים לא הירשו לה לקבל לידיה מישרים בממש"ה הציונית. ולמרות כל אלה, היא חולבת את המדינה הציונית כפי ששום מפלגה אחרת לא הצ"יחה מעולם — בגללי, בפרהסיה, בפנים שוחקות.

ואם אגודת ישראל היא שא"ה השומה, הרי הישיבות הן שיאיה-שיאים.

מדי יום מתפרסמות עתה ידיעות על התפקדות של אנשי-הישיבות. הם מתנפלים על מישפחת יהודית, ש"אורחיה" אינו מוצא חן בעיני"ם, שורפים את דירתה ומכים את בניה. הם מתעללים באשה ער"בית וקנה, מכים אותה עד כדי אובדן הכרתה במשך ימים ארוכים, כדי לגרשה מביתה. הם מסתובבים בשטחים הכבושים כקאובוים של הקדוש-ברוך-הוא, מכים, יורים, פור"צים, ולפעמים גם הורגים. עם ישראל חי.

כל זה — מבלי לעבוד. זוהי עתה-השפלים בה"א הידיעה, עתה-הטפילים האלוהית — וכל זה — על חשבון הברון. על חשבון הבר"דיב הידוע, שהוא משלם-המיסים הישראלי, העובד עבודת-פרך, לי"פעמים בשתי מישורות, כדי לפרנס את מישפחתו ו...לגמור את החור"דש".

עם ישראל חי, ומשדם.

במדינה

מישפט

לגנוז או לא לגנוז?

חקירת הצבא הוכיחה

כי לא נעברה עבירה

והמישפחה הגישה

כתבי-אישום

בבית-משפט אזרחי.

"הנני מורה לגנוז את חקירה-קירה בכל הנוגע לגורם צבאי כל-שהו. מכיוון שהאחריות לתאונה הינה של המנוח, כך קבע הפרק"ל"יט הצבאי סא"ל אורי שוהם ב-22 בנובמבר 1981. היה זה אחרי חקיר

פרקליט שפמל

מיכתב ליועץ המישפטי

רה של מצ"ח, שבדקה את נסיבות תאונת-הרכים שאירעה בפרברואר 1981, שבה מצא את מותו סמ"ר יובל רביד.

שני המעורבים בתאונה זו היו אנשי-צבא בעת המיקרה. הקורבן, רביד, היה בחופשת שיש"שבת ונהג את מכוניתו הפרטית ברחוב הירדן ברמת-גן. הרחוב במקום הי"תאונה רוחבו עשרה מטרים ולא היה כל מיכשול בטווח הראייה של הקורבן. מכוניתו הצבאית של סרן יצחק ויינטראוב חנתה ברחוב, סמוך למידרכה. לפתע שמע ויי"טראוב קול רעש חזק. הוא יצא מביתו וראה כי מכונית פרטית התנגשה באחוריו מכוניתו שחנתה ברחוב. איש לא ראה את התאונה עצמה, והנהג שגרם לה מת מפצ"עיו בבית-החולים.

מכיוון שגם הקורבן וגם בעל-הרכב השני שהיה מעורב בת"אונה היו אנשי-צבא, חקרה המי"שטרה הצבאית את נסיבות המיקרה ומצאה כי למרות שסרן ויינטראוב חנה את מכוניתו במקום האסור לחנייה, לא היה בכך קשר סיבתי לתאונה הקטלנית. "באשר לסרן ויינטראוב, לאור המסקנה כי אין קשר סיבתי בין חניית הרכב במ"קום האסור ובין קרות המיקרה, ומאחר שהקצין שוחרר מצה"ל, איני מוצא מקום לנקוט נגדו צע"דים מישפטיים כלשהם," סיכם הי"פרקליט הצבאי.

גרירת מוות ברשלנות. שני תי"ם אחרי-כך, בינואר 1983, מצא ויינטראוב שהשתחרר מזמן מצה"ל, כתבי-אישום בבית-הדואר שלו. הוא קרא אותו בעיון ולא הבין מה קרה. למרות שעברו שנתיים מיום התאונה והפרקליט הצבאי גנוז את החקיקה, הגישה מישפטי-ישראל כתבי-אישום נגדו. על גרי"מת מוות ברשלנות.

ויינטראוב מיהר אל עורך-הדין יורם שפטל וביקש ממנו לברר את העניין. עורך-הדין בירר והסתבר לו כי המישפחה האזרחית ערכה חקירה נפרדת לחלוטין, שלא הת

חשבה בחקירה הצבאית ובמסקנור"תיה. הזרוע האזרחית החליטה שלא לגנוז את החקיקה ולהגיש כתבי-אישום נגד ויינטראוב. עורך-הדין שפטל בחר בדרך היעילה ביותר לדעתו. הוא כתב מיכתב ליועץ המישפטי לממשלה, פירט בו את כל עובדות המיקרה, צירף אליו את הדו"ח של הפרקליט הצבאי, וביקש כי היועץ-המישפטי יעכב את ההליכים בחקיקה מזור זה.

רכי אדם

המישפטן האשור

פרקליט תל-אביבי דתי

מוצא פורקן בכתיבת

שירים.

הפתיה לספר שיריו הראשון של חיים שטנגר אומר הכל. "אני משורר, אבל נועדתי לדת וזמן רב לפני שנעשתי למשורר." שטנגר מצטט את הפילוסוף הדני סרן קיר"קגור, הנכלל בזרם האקסיסטנצי"אליסטי בתולדות הפילוסופיה. **שירי אהבה.** שטנגר בן ה-29 הספיק לסיים תואר ראשון במי"שפטים באוניברסיטת בריאלי, לקי

משפטן שטנגר

דת, פוליטיקה ואהבה

בל רישיון לעריכת-דין, לעמוד לי"פני סיום התואר השני, לעסוק בי"פרקטיקה פרטית, להיות פעיל בי"תנועת החרות, לכתוב שירים וגם לבלות. לפחות יומיים בשבוע. בי"חגונות ספרים. הוא מספר שהוא קורא הרבה ובשפות שונות שבהן הוא שולט, ולדבריו כתיבת שירה לגביו היא צורך שאין הוא יכול לעצור. בסיפורו ביאה קשה הוא קובץ שירים שהתפרסמו קודם בי"כימות סיפוריות שונות.

בשיריו מביע שטנגר את הדי"למות העומדות לפני צעיר ישראלי שומר מיצוות ובעל מודעות פולי"טית גבוהה. אך הוא אינו מסתפק בשירים דתיים. בשיר יוני חודש מ"ליחמה הוא כותב: "יוני חודש מ"ליחמה / מכה אותי בשקט / ובי"חולצות שקופות שלום / עובר ברחובות."

עתה עומד שטנגר, המבלה את בקריו בהיכל המישפט בתל-אביב, להוציא ספר שירים שני, שונה לי"גמרי מהראשון. זה יהיה ספר שירי אהבה קלילים, ארוטיים משהו, שי"גורמים לשטנגר עצמו להסמיק כי"שהוא קורא אותם בקול.

שיר אחד: "בבקרים המאוחרים / על כוס קפה / אני גונב את שעותייך / וסוד יופיך, כולו שלי / בלי שותפים / שלא ארצה." ושיר אחר: "אני זוכר אותך שונה / שיער אפור במכבנה / ושתי עי"נים שואלות תשובה / ואיפה את ילדה היום / לאן הלך ממך החום / ולמה זה פרעת את שיעריך." שטנגר מספר שחלמו הוא בילוי יומי בחנויות ספרים וכתיבת רור"מאנים. אך התיקים המצאעים על שולחנו והמחייבים טיפול מישפטי מרחיקים אותו לעת עתה מאה"ביותיו.

מועדון תנועת החרות סניף הצפון

בקבוקי השמפניה, שהוכנו מראש, נפתחו בקול נפץ. הי"מנצחים בבחירות הפנימיות בסניף צפון-תל-אביב של תנועת החרות לא ידעו גבול לשימחתם.

בראש המנצחים עמד דויד ("דו"ד") אפל, שותפו לעיסקי בגייה של הקבלן שלום-אהרון גניש. הוא נבחר כיושב-ראש הסניף. אחרי שי"במשך חודשים ניסה לזכות בתפ"קיד הפנוי. חברו, מיכאל קליינר, ח"כ טרי שהודח לפני-כן מהתפ"קיד, נבחר כיושב-ראש מועצת הסניף.

מולם עמדו המנוצחים, המומים מעוצמת הכאב הצורב. בראשם רוני מילוא, ולצידו יגאל כהן אורגד.

בסניף הגדול ביותר של חרות בארץ, היה נדמה שבא הקץ למא"בקים, להשמצות הדדיות, למכות ולאיומים על חברים שליוו את הבחירות (העולט הזה 2321, 2325).

איש של

ארנס

את הבחירות ולהכריז על בחירות חדשות. בטענה שהבחירות שהת"קיימו אז אינן כשרות והיו רצופות פגמים, שיבושים, אי-סדרים וויר"פים.

רבים בתנועת החרות עוקבים מקרוב אחרי הדיון המישפטי בע"ינין סניף צפון-תל-אביב. כל החי"לשה של השופט יצחק שילה תגרום זעזוע בתנועה כולה, לא רק בסניף, הנמצא ברחוב אבן-עזרא בתל-אביב.

סניף צפון-תל-אביב שולח 50 צירים למרכז בן 1000 החברים, וחברים בו אנשים מרכזיים בתגור"עה: השרים יעקב מרדור ויורם ארידור, הח"כים איתן ליבני, רוני מילוא, מיכאל קליינר ומיכה ריי"סר. דמויות מוכרות אחרות בסניף הן עורך-הדין אברהם ("אייב") גאי מן והאלוף ("מיל") שמואל גונן. למרות שכהן-אורגד אינו משי"הוא ניצב מאחורי הקוצה המר"בסת, זו שגם עתרה לבית-הדין פט. ומכיוון שכהן-אורגד מוכר כאיש של שרה-ביטחון החדש, משה ("מישה") ארנס — שגם הוא אינו חבר הסניף — הרי שבחירות חדשות בסניף צפון-תל-אביב יכר"לות להשפיע במידה רבה על מעי"מור של ארנס במרכז-התנועה. מה

כ ? זה התרחש בשלהי חודש מאי 1982. קצת פחות משנה מאז אותן בחירות, נדרש בית-ה"מישפט המחוזי בתל-אביב לבטל